

Úřední věstník

Evropské unie

C 80

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 55

17. března 2012

Oznámení č.

Obsah

Strana

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2012/C 80/01

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* Úř. věst. C 73, 10.3.2012

1

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2012/C 80/02

Věc C-545/09: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. února 2012 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irska („Úmluva o statutu evropských škol — Výklad a použití čl. 12 odst. 4 a) a čl. 25 odst. 1 — Právo přidělených učitelů na možnost téhož postupu v zaměstnání a platového růstu jako jejich kolegové na vnitrostátní úrovni — Vyloučení některých učitelů přidělených Spojeným královstvím k evropským školám z přístupu k výhodnějším platovým stupnicím a dalším příplatkům přiznávaným jejich kolegům na vnitrostátní úrovni — Neslučitelnost s čl. 12 odst. 4 a) a čl. 25 odst. 1“)

2

CS

Cena:
3 EUR

(Pokračování na následující straně)

2012/C 80/03	Věc C-210/10: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Maďarsko) — Márton Urbán v. Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Region („Silniční doprava — Porušení pravidel týkajících se používání tachografu — Povinnost členských států stanovit přiměřené sankce — Pausální pokuta — Přiměřenost sankce“)	2
2012/C 80/04	Věc C-249/10 P: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. února 2012 — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise, Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC) („Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 1472/2006 — Dovozy určité obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 7, čl. 9 odst. 5 a čl. 17 odst. 3 — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Individuální zacházení — Výběr vzorku“)	3
2012/C 80/05	Věc C-277/10: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien — Rakousko) — Martin Luksan v. Petrus van der Let („Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Duševní vlastnictví — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 93/83/EHS, 2001/29/ES, 2006/115/ES a 2006/116/ES — Smluvní rozdělení práv na užití kinematografického díla mezi hlavního režiséra a producenta díla — Vnitrostátní právní úprava přiznávající tato práva výlučně a ze zákona filmovému producentovi — Možnost odchýlit se od této normy dohodou stran — Následné nároky na odměnu“)	4
2012/C 80/06	Věc C-553/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 2. listopadu 2011 — Bernhard Rintisch v. Klaus Eder	5
2012/C 80/07	Věc C-601/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2011 Francouzskou republikou proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 9. září 2011 ve věci T-257/07, Francie v. Komise	5
2012/C 80/08	Věc C-609/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2011 Centrotherm Systemtechnik GmbH proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. září 2011 ve věci T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	6
2012/C 80/09	Věc C-610/11 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2011 Centrotherm Systemtechnik GmbH proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. září 2011 ve věci T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	7
2012/C 80/10	Věc C-614/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshof (Rakousko) dne 30. listopadu 2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer v. Anneliese Kuso	8
2012/C 80/11	Věc C-628/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Braunschweig (Německo) dne 7. prosince 2011 — řízení ve věci pokuty proti společnosti International Jet Management GmbH	9
2012/C 80/12	Věc C-642/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad — Varna (Bulharsko) dne 15. prosince 2011 — Stroy Trans EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite	9

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2012/C 80/13	Věc C-643/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad — Varna (Bulharsko) dne 15. prosince 2011 — LVK-56 EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto“ — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	10
2012/C 80/14	Věc C-645/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 16. prosince 2011 — Land Berlin v. Ellen Mirjam Sapir a další	11
2012/C 80/15	Věc C-664/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil de Barcelona (Španělsko) dne 30. prosince 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. v. Banco Mare Nostrum, S.A.	11
2012/C 80/16	Věc C-665/11: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil de Barcelona (Španělsko) dne 30. prosince 2011 — Alfonso Carlos Amselem Almor v. NCG Banco, S.A.	12
2012/C 80/17	Věc C-4/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Itálie) dne 2. ledna 2012 — Danilo Tola v. Ministero della Difesa	12
2012/C 80/18	Věc C-23/12: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) dne 17. ledna 2012 — Mohamad Zakaria	12
2012/C 80/19	Věc C-48/12: Žaloba podaná dne 31. ledna 2012 — Evropská komise v. Polská republika	13
2012/C 80/20	Věc C-50/12 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. února 2012 Kendrion NV proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 16. listopadu 2011 ve věci T-54/06, Kendrion v. Komise	14

Tribunál

2012/C 80/21	Věc T-76/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — El du Pont de Nemours a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Rozhodnutí, jímž se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen — Rozdělení trhu — Přičitatelnost protiprávního jednání — Společný podnik — Pokyny o metodě stanovování pokut — Polehčující okolnosti — Spolupráce“)	15
2012/C 80/22	Věc T-77/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Dow Chemical v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Rozhodnutí, kterým se určuje, že došlo k porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen — Rozdělení trhu — Přičitatelnost protiprávního chování — Společný podnik — Pokyny o metodě stanovování pokut — Polehčující okolnosti — Spolupráce“)	15
2012/C 80/23	Věc T-83/08: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals v. Komise („Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Rozhodnutí, jímž se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen — Rozdělení trhu — Důkaz účasti na kartelové dohodě — Důkaz distancování se od kartelové dohody — Doba trvání protiprávního jednání — Právo na obhajobu — Přístup ke spisu — Pokyny o metodě stanovování pokut — Zákaz zpětné účinnosti — Legitimní očekávání — Zásada proporcionality — Polehčující okolnosti“)	16

2012/C 80/24	Věc T-321/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — skytron energy v. OHIM (arraybox) („Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství arraybox — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“).....	16
2012/C 80/25	Věc T-469/09: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Řecko v. Komise („EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Odvětví zpracování rajčat a skladování rýže — Klíčová kontrola — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství — Zásada proporcionality“)	16
2012/C 80/26	Věc T-305/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2012 — Hartmann-Lamboy v. OHIM — Diptyque (DYNIQUE) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství DYNIQUE — Starší slovní ochranná známka Společenství DIPTYQUE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	17
2012/C 80/27	Věc T-387/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Goutier v. OHIM — Euro Data (ARANTAX) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ARANTAX — Starší národní slovní ochranná známka ANTAX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009“)	17
2012/C 80/28	Věc T-424/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2012 — Dosenbach-Ochsner v. OHIM — Sisma (Vyobrazení slonů v obdélníku) („Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství znázorňující slony v obdélníku — Starší mezinárodní a národní obrazové ochranné známky znázorňující slona a starší národní slovní ochranná známka elefanten — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rozlišovací způsobilost starších ochranných známek“)	17
2012/C 80/29	Věc T-596/10: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Almunia Textil v. OHIM — FIBA-Europe (EuroBasket) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství EuroBasket — Starší obrazová ochranná známka Společenství Basket — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	18
2012/C 80/30	Věc T-64/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2012 — Run2Day Franchise v. OHIM — Runners Point (Run2) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Run2 — Starší slovní a obrazová ochranná známka Společenství RUN2DAY — Starší obrazová ochranná známka Beneluxu RUN2DATE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)	18
2012/C 80/31	Věc T-315/10: Usnesení Tribunálu ze dne 20. ledna 2012 — Groupe Partouche v. Komise („Žaloba na neplatnost — Spojování podniků — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné se společným trhem — Článek 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu — Nepřípustnost“)	18
2012/C 80/32	Věc T-607/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. ledna 2012 — Henkel a Henkel France v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise, jímž bylo zamítnuto poskytnutí dokumentů vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž — Návrh na nařízení předběžných opatření — Neexistence právního zájmu na podání žaloby — Nedodržení formálních náležitostí — Neexistence prozatímní povahy požadovaných opatření — Nepřípustnost“)	19

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2012/C 80/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 73, 10.3.2012

Dřívější publikace

Úř. věst. C 65, 3.3.2012

Úř. věst. C 58, 25.2.2012

Úř. věst. C 49, 18.2.2012

Úř. věst. C 39, 11.2.2012

Úř. věst. C 32, 4.2.2012

Úř. věst. C 25, 28.1.2012

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. února 2012 — Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-545/09) ⁽¹⁾

(„Úmluva o statutu evropských škol — Výklad a použití čl. 12 odst. 4 a) a čl. 25 odst. 1 — Právo přidělených učitelů na možnost téhož postupu v zaměstnání a platového růstu jako jejich kolegové na vnitrostátní úrovni — Vyloučení některých učitelů přidělených Spojeným královstvím k evropským školám z přístupu k výhodnějším platovým stupnicím a dalším příplatkům přiznávaným jejich kolegům na vnitrostátní úrovni — Neslučitelnost s čl. 12 odst. 4 a) a čl. 25 odst. 1“)

(2012/C 80/02)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: J. Currall a B. Eggers, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku (zástupci: H. Walker, zmocněnec, J. Coppel, barrister)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení čl. 12 odst. 4 písm. a) Úmluvy o statutu evropských škol (Úř. věst. L 212, s. 3, Zvl. vyd. 16/01, s. 16) — Odměňování učitelů přidělených k Evropským školám — Zbavení, během jejich přidělení, práva na úpravu platových podmínek přiznaného učitelům zaměstnaným na vnitrostátní úrovni

Výrok

1) Článek 12 odst. 4 písm. a) poslední věta Úmluvy o statutu evropských škol ze dne 21. června 1994 musí být vykládán v tom smyslu, že ukládá členským státům, které jsou smluvními stranami této Úmluvy, povinnost dbát na to, aby učitelé přidělení nebo vysláni k evropským školám měli možnost si po dobu svého přidělení nebo vyslání zachovat totéž právo na postup v zaměstnání a tytéž důchodové nároky, jaké se podle právní úpravy členského státu jejich původu uplatní na jejich kolegy na vnitrostátní úrovni.

2) Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že upřelo anglickým a velšským učitelům vyslaným nebo přiděleným k evropským školám po dobu jejich vyslání nebo přidělení možnost přístupu k výhodnějším platovým stupnicím, zejména těm, které jsou označeny jako „threshold pay“, „excellent teacher system“ nebo „advanced skills teachers“, a k jiným příplatkům, například „teaching and learning responsibility payments“, stanoveným v „School Teachers Pay and Conditions Document“, používalo nesprávně čl. 12 odst. 4 písm. a) a čl. 25 odst. 1 Úmluvy.

3) Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 63, 13.3.2010.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Maďarsko) — Márton Urbán v. Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Region

(Věc C-210/10) ⁽¹⁾

(„Silniční doprava — Porušení pravidel týkajících se používání tachografu — Povinnost členských států stanovit přiměřené sankce — Paušální pokuta — Přiměřenost sankce“)

(2012/C 80/03)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: Márton Urbán

Žalovaný: Vám- és Pénzügyőrség Észak-alföldi Regionális Parancsnoksága

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hajdú-Bihar Megyei Bíróság — Výklad čl. 19 odst. 1 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, s. 1), jakož i článků 13 až 16 nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, s. 8; Zvl. vyd. 07/01, s. 227) — Vnitrostátní právní úprava, která sankcionuje jakékoliv porušení pravidel týkajících se používání tachografu pokutou ve stejné výši bez ohledu na závažnost dotčeného porušení a bez stanovení jakékoliv možnosti zohlednit polehčující okolnosti — Povinnost členských států stanovit přiměřené sankce

Výrok

- 1) Požadavek přiměřenosti zakotvený v čl. 19 odst. 1 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovému režimu sankcí, jako je režim zavedený nařízením vlády č. 57/2007 ze dne 31. března 2007, kterým se stanoví výše pokut, které mohou být uloženy za porušení některých ustanovení v oblasti silniční přepravy zboží a dopravy osob (a közzéti árufovarozáshoz és személyszállításhoz kapcsolódó egyes rendelkezések megsértése esetén kiszabható bírságok összegéről szóló 57/2007. Korm. rendelet), který stanoví uložení pokuty v paušální výši za jakékoliv porušení pravidel týkajících se používání záznamových listů stanovených v člincích 13 až 16 nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě ve znění nařízení č. 561/2006, a to bez ohledu na závažnost tohoto porušení.
- 2) Požadavek přiměřenosti zakotvený v čl. 19 odst. 1 a 4 nařízení č. 561/2006 musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takovému režimu sankcí, jako je režim zavedený nařízením vlády č. 57/2007 ze dne 31. března 2007, kterým se stanoví výše pokut, které mohou být uloženy za porušení některých ustanovení v oblasti silniční přepravy zboží a dopravy osob, který zavádí objektivní odpovědnost. Avšak tento požadavek musí být vykládán v tom smyslu, že brání výši sankce stanovené tímto režimem.

(¹) Úř. věst. C 195, 17.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 2. února 2012 — Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd v. Rada Evropské unie, Evropská komise, Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC)

(Věc C-249/10 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Dumping — Nařízení (ES) č. 1472/2006 — Dovozy určité obuvi se svrškem z usně pocházející z Číny a Vietnamu — Nařízení (ES) č. 384/96 — Článek 2 odst. 7, čl. 9 odst. 5 a čl. 17 odst. 3 — Status podniku působícího v tržním hospodářství — Individuální zacházení — Výběr vzorku“)

(2012/C 80/04)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co. Ltd (zástupci: L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop, C. Dackö, advokáti)

Další účastnice řízení: Rada Evropské unie (zástupci: J.-P. Hix, R. Szostak, zmocněnci, G. Berrisch, advokát, N. Chesaites, barrister), Evropská komise, (zástupci: T. Scharf a H. van Vliet, zmocněnci), Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (osmého senátu) ze dne 4. března 2010 ve věci T-401/06, Brosmann Footwear (HK) Ltd a další v. Rada Evropské unie, kterým Tribunál zamítl žalobu směřující k částečnému zrušení nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla (Úř. věst. L 275, s. 1)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 4. března 2010, Brosmann Footwear (HK) a další v. Rada (T-410/06) se zrušuje.
- 2) Nařízení Rady (ES) č. 1472/2006 ze dne 5. října 2006 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některé obuvi se svrškem z usně pocházející z Čínské lidové republiky a Vietnamu a o konečném výběru uloženého prozatímního cla se zrušuje v rozsahu, v němž se týká společnosti Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd.

- 3) Rada Evropské unie nahradí náklady řízení vynaložené společnostmi Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd a Risen Footwear (HK) Co. Ltd. jak v řízení v prvním stupni, tak i v tomto řízení.
- 4) Evropská komise a Evropská konfederace obuvnického průmyslu (CEC) ponese vlastní náklady řízení vynaložené jak v řízení v prvním stupni, tak i v tomto řízení.

(¹) Úř. věst. C 209, 31.7.2010.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 9. února 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Handelsgericht Wien — Rakousko) — Martin Luksan v. Petrus van der Let

(Věc C-277/10) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Duševní vlastnictví — Autorské právo a práva s ním související — Směrnice 93/83/EHS, 2001/29/ES, 2006/115/ES a 2006/116/ES — Smluvní rozdělení práv na užití kinematografického díla mezi hlavního režiséra a producenta díla — Vnitrostátní právní úprava přiznávající tato práva výlučně a ze zákona filmovému producentovi — Možnost odchýlit se od této normy dohodou stran — Následné nároky na odměnu“)

(2012/C 80/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Handelsgericht Wien

Účastníci původního řízení

Žalobce: Martin Luksan

Žalovaný: Petrus van der Let

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Handelsgericht Wien — Výklad čl. 2 odst. 2, 5 a 6, jakož i článku 4 směrnice Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem

(Úř. věst. L 346, s. 61; Zvl. vyd. 17/01, s. 120), článku 2 směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu (Úř. věst. L 248, s. 15; Zvl. vyd. 17/01, s. 134), článků 2, 3 a čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230), jakož i čl. 2 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/116/ES ze dne 12. prosince 2006 o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících (Úř. věst. L 372, s. 12) — Smluvní rozdělení práv na užití filmového díla mezi autora filmu a filmového producenta — Vnitrostátní právní úprava přiznávající veškerá tato práva filmovému producentovi

Výrok

1) Ustanovení článků 1 a 2 směrnice Rady 93/83/EHS ze dne 27. září 1993 o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu a ustanovení článků 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti ve spojení s články 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/115/ES ze dne 12. prosince 2006 o době ochrany autorského práva a určitých práv s ním souvisejících a s článkem 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/116/ES ze dne 12. prosince 2006 o právu na pronájem a půjčování a o některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem je nutno vykládat v tom smyslu, že taková práva na užití kinematografického díla, jako jsou práva dotčená ve věci v původním řízení (právo na rozmnožování, právo na vysílání pomocí družice a veškerá další práva na sdělování díla veřejnosti prostřednictvím jeho zpřístupnění), náleží ze zákona, přímo a originárně, hlavnímu režisérovi. V důsledku toho je nutno tato ustanovení vykládat tak, že brání takové vnitrostátní úpravě, která dotčená práva na užití díla přiznává ze zákona a výlučně producentovi předmětného díla.

2) Unijní právo je nutno vykládat v tom smyslu, že členským státům ponechává možnost stanovit domněnku převodu na producenta kinematografického díla i u takových práv na užití kinematografického díla, jako jsou práva dotčená ve věci v původním řízení (právo na vysílání pomocí družice, právo na rozmnožování a veškerá další práva na sdělování díla veřejnosti prostřednictvím jeho zpřístupnění), není-li taková domněnka nevyvratitelná, a nevylučuje-li tedy možnost hlavního režiséra uvedeného díla stanovit ve smlouvě jinak.

3) Unijní právo je nutno vykládat v tom smyslu, že hlavní režisér coby autor kinematografického díla musí mít ze zákona, přímo a originárně, nárok na spravedlivou náhradu z titulu takzvané „výjimky pro rozmnožování k soukromému užití“, stanovenou v čl. 5 odst. 2 písm. b) směrnice 2001/29.

4) Unijní právo je nutno vykládat v tom smyslu, že členským státům neponechává možnost stanovit domněnku převodu nároků na spravedlivou náhradu náležející hlavnímu režisérovi kinematografického díla na producenta uvedeného díla, a to bez ohledu na to, zda je taková domněnka formulována jako nevyvratitelná nebo se od ní lze odchýlit

(¹) Úř. věst. C 246, 11.9.2010.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 2. listopadu 2011 — Bernhard Rintisch v. Klaus Eder

(Věc C-553/11)

(2012/C 80/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bernhard Rintisch

Žalovaný: Klaus Eder

Předběžné otázky

1) Má být čl. 10 odst. 1 a 2 písm. a) směrnice 89/104 EHS (¹) vykládán tak, že toto ustanovení obecně brání vnitrostátní právní úpravě, podle které se z užívání ochranné známky (ochranná známka 1) vychází i v případech, kdy je ochranná známka (ochranná známka 1) užívána v podobě, která se liší v jednotlivostech neměnicích rozlišovací způsobilost ochranné známky (známka 1) v té podobě, jak byla zapsána, a kdy je ochranná známka v podobě, v jaké je užívána, rovněž zapsána (ochranná známka 2)?

2) V případě, že bude na první otázku odpovězeno záporně:

Je vnitrostátní předpis dle výše uvedeného bodu 1 slučitelný se směrnicí 89/104/EHS, bude-li vnitrostátní předpis vykládán restriktivně v tom smyslu, že se nepoužije pro ochrannou známku (ochranná známka 1), která je zapsána pouze k tomu, aby zajistila nebo rozšířila rozsah ochrany jiné zapsané ochranné známky (ochranná známka 2), která je zapsána v podobě, v jaké je užívána?

3) V případě kladné odpovědi na otázku 1 nebo záporné odpovědi na otázku 2:

a) Nejde o užívání zapsané ochranné známky (ochranná známka 1) ve smyslu čl. 10 odst. 1 a 2 písm. a) směrnice 89/104/EHS,

aa) pokud majitel ochranné známky použije podobu označení, které se liší od podoby, ve které byla ochranná známka (ochranná známka 1) zapsána, a od další ochranné známky (ochranná známka 2) majitele ochranné známky pouze prvky nezhoršujícími rozlišovací schopnost ochranných známek (ochranné známky 1 a 2);

bb) pokud majitel ochranné známky použije dvě podoby označení, z nichž žádná neodpovídá zapsané ochranné známce (ochranná známka 1), ale z nichž se jedna použitá podoba označení (podoba 1) shoduje s jinou zapsanou ochrannou známkou (ochranná známka 2) majitele ochranné známky a druhá podoba označení (podoba 2) používaná majitelem ochranné známky se od obou zapsaných ochranných známek (ochranné známky 1 a 2) liší pouze prvky nezhoršujícími rozlišovací schopnost ochranných známek, a pokud tato podoba označení (podoba 2) vykazuje větší podobnost s jinou ochrannou známkou (ochranná známka 2) majitele ochranné známky?

b) Může soud členského státu použít vnitrostátní předpis [zde § 26 odst. 3 věta druhá MarkenG (zákon o ochranných známkách)] odporující ustanovení směrnice (zde čl. 10 odst. 1 a 2 písm. a) směrnice 89/104/EHS) v případech, jejichž skutkový stav byl již uzavřen před vydáním rozhodnutí Soudního dvora Evropské Unie, ze kterého poprvé vyplynuly náznaky neslučitelnosti předpisu členského státu s ustanovením směrnice (zde rozsudek ze dne 13. září 2007, Il Ponte Finanziaria v. OHIM [BAINBRIDGE], C-234/06, Sb. rozh. s. I-7333), pokud bude vnitrostátní soud považovat důvěru jednoho z účastníků soudního řízení v právní stálost jeho ústavněprávně zajištěného postavení za vyšší prioritu než zájem na provedení ustanovení směrnice?

(¹) První směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92)

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. listopadu 2011 Francouzskou republikou proti rozsudku Tribunálu (třetího rozšířeného senátu) vydanému dne 9. září 2011 ve věci T-257/07, Francie v. Komise

(Věc C-601/11 P)

(2012/C 80/07)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues, C. Candat, S. Menez a R. Loosli-Surrans, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Evropská komise, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 9. září 2011 ve věci T-257/07, Francie v. Komise;
- vydat ve sporu konečné rozhodnutí, kterým bude zrušeno nařízení Komise (ES) č. 746/2008 ze dne 17. června 2008, kterým se mění příloha VII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií⁽¹⁾, nebo vrátit věc Tribunálu;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu svého kasačního opravného prostředku předkládá francouzská vláda čtyři důvody.

V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelka tvrdí, že Tribunál porušil povinnost uvést odůvodnění tím, že právně dostačujícím způsobem neodpověděl zaprvé na její výtky vycházející z toho, že Komise nezohlednila dostupné vědecké údaje, neboť Tribunál neprávem vycházel z toho, že je Komisi vytýkáno, že o těchto údajích nevěděla, a zadruhé na výtky francouzské vlády vycházející z porušení článku 24a nařízení č. 999/2001, neboť Tribunál měl za to, že na základě těchto výtek má být ověřeno, zda byla napadená opatření vhodná k zajištění vysokého stupně ochrany lidského zdraví.

V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku, který se člení na tři části, francouzská vláda tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkové okolnosti, které mu byly předloženy. Navrhovatelka nejprve tvrdí, že Tribunál zkreslil stanoviska Evropského úřadu pro bezpečnost potravin („EFSA“) z 8. března 2007 a 24. ledna 2008, když měl za to, že Komise z těchto stanovisek mohla dovodit, aniž se tím dopustila zjevně nesprávného posouzení, že riziko přenosnosti jiných přenosných spongiformních encefalopatií než BSE na člověka je velmi nízké (první část). V rámci druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku dále navrhovatelka tvrdí, že Tribunál zkreslil stanoviska EFSA ze 17. května a 26. září 2005, když měl za to, že Komise mohla, aniž se tím dopustila zjevně nesprávného posouzení, považovat vyhodnocení spolehlivosti zrychlených testů, které je v těchto stanoviscích obsaženo, za platné pro použití těchto testů v rámci kontroly dodávání masa z ovcí nebo koz k lidské spotřebě. V rámci třetí části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku francouzská vláda konečně tvrdí, že Tribunál zkreslil skutkové okolnosti, které mu byly předloženy, když měl za to, že souhrn vědeckých poznatků, na něž Komise

poukázala a jimiž odůvodňovala přijetí sporných opatření v rámci nařízení č. 746/2008, tvoří v porovnání s dřívějšími preventivními opatřeními nové skutečnosti.

V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku francouzská vláda tvrdí, že Tribunál pochybil při právní kvalifikaci skutkového stavu, když vědecké poznatky, na něž Komise poukázala, kvalifikoval jako nové skutečnosti, jež mohou pozměnit vnímání rizika nebo jež mohou ukazovat, že se tomuto riziku lze vyhnout opatřeními, která jsou méně restriktivní než stávající opatření.

V rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku, který obsahuje tři části, navrhovatelka uvádí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení při uplatňování zásady omezitelnosti. Navrhovatelka v této souvislosti nejprve tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Komise neporušila ustanovení článku 24a nařízení č. 999/2001, jelikož podle Tribunálu splnila povinnost zajistit vysoký stupeň ochrany lidského zdraví zakotvenou v čl. 152 odst. 1 ES. V rámci druhé části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku francouzská vláda dále tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když vycházel z domněnky, že vědecké poznatky, na něž Komise poukázala a jimiž odůvodňovala přijetí nařízení č. 746/2008, musí zákonitě vést ke změně míry rizika, která se považuje za přijatelnou. Francouzská vláda podpůrně tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když opomněl ověřit, zda Komise při určování míry rizika, která se považuje za přijatelnou, vzala v úvahu závažnost a nevratnost škodlivých účinků přenosných spongiformních encefalopatií na lidské zdraví. V rámci třetí části tohoto důvodu kasačního opravného prostředku francouzská vláda konečně tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když nezohlednil skutečnost, že nařízení č. 746/2008 nenahrazuje dřívější preventivní opatření, nýbrž je doplňuje o mírnější alternativní opatření.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 202, s. 11.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2011 Centrotherm Systemtechnik GmbH proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. září 2011 ve věci T-427/09, centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-609/11 P)

(2012/C 80/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Centrotherm Systemtechnik GmbH (zástupci: A. Schulz a C. Onken, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. září 2011 ve věci T-427/09;

— zamítl žalobu společnosti centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG podanou proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. srpna 2009 ve věci R 6/2008-4;

— uložil centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu, kterým Tribunál zamítl žalobu navrhovatelky směřující proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. srpna 2009 týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG a Centrotherm Systemtechnik GmbH.

Navrhovatelka opírá svůj kasační opravný prostředek o následující důvody:

1) Napadené rozhodnutí je v rozporu s článkem 65 nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, čl. 134 odst. 2 a 3 jednacího řádu Tribunálu. Podle těchto ustanovení byl Tribunál povinen zohlednit veškeré důvody a argumenty uplatněné navrhovatelkou.

2) Napadený rozsudek je dále v rozporu s čl. 51 odst. 1 písm. a) a článkem 76 nařízení č. 207/2009. Rozsudek vychází z nesprávného předpokladu, že navrhovatelka nese důkazní břemeno pokud jde o právo zachovávající užívání napadené ochranné známky. Ve skutečnosti však v řízení o zrušení podle čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 platí na základě čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 zásada zkoumání skutečností z úřední moci. Z ustanovení a systematiky nařízení č. 207/2009 a zejména z porovnání ustanovení, kterými se řídí zrušení, s ustanoveními upravujícími námitky a neplatnost z důvodu relativních překážek udělení ochrany, dále vyplývá, že důkaz užívání v řízení o zrušení v zásadě nemusí být předložen majitelem napadené ochranné známky.

Z toho zejména vyplývá, že nezohlednění důkazních prostředků Úřadem z důvodu jejich domněle opožděného předložení nebylo opodstatněné.

3) Chybným, v rozporu s judikaturou Soudního dvora stojícím předpokladem, že pojem řádné užívání představuje opak pouze minimálního užívání, se Tribunál dopustil nesprávného výkladu čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení 207/2009.

4) Konečně Tribunálem nezpochybněné tvrzení Úřadu, že v případě čestného prohlášení jednatele navrhovatelky se nejedná o důkazní prostředek přípustný podle čl. 78 odst. 1 písm. f) nařízení 207/2009, je nesprávné a je v rozporu s vlastní judikaturou Tribunálu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2011 Centrotherm Systemtechnik GmbH proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 15. září 2011 ve věci T-434/09, Centrotherm Systemtechnik GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-610/11 P)

(2012/C 80/09)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Centrotherm Systemtechnik GmbH (zástupci: A. Schulz a C. Onken, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

Návrhová žádání

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. září 2011 ve věci T-434/09,

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. srpna 2009 ve věci R 6/2008-4 v rozsahu, ve kterém vyhovělo návrhu na zrušení ochranné známky Společenství č. 1 301 019 CENTROTHERM,

— uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) a centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Tento kasační opravný prostředek směřuje proti rozsudku Tribunálu, kterým Tribunál zamítl žalobu navrhovatelky směřující proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 25. srpna 2009 týkajícímu se řízení o zrušení mezi společnostmi centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG a Centrotherm Systemtechnik GmbH.

Navrhovatelka opírá svůj kasační opravný prostředek o následující důvody:

- 1) Napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009⁽¹⁾, neboť nezohledňuje důkazní hodnotu čestného prohlášení jednatele navrhovatelky, které bylo předloženo zrušovacímu oddělení. Na rozdíl od názoru odvolacího senátu a Tribunálu, představuje toto čestné prohlášení dokonce podle judikatury Tribunálu přípustný důkazní prostředek ve smyslu čl. 78 odst. 1 písm. f) nařízení č. 207/2009.
- 2) Tribunál krom toho nesprávně vyložil čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009. Na rozdíl od názoru, který byl zastáván v dřívějších instancích, podle jednoznačného znění čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009, jakož i podle jeho systematiky, platí v řízení o zrušení podle čl. 51 odst. 1 písm. a) nařízení č. 207/2009 zásada zkoumání skutečností z úřední moci.
- 3) Podklady, které navrhovatelka předložila v řízení před odvolacím senátem, nebylo možné zamítnout jako pozdě předložené. Toto vyplývá jednak ze systematiky nařízení č. 207/2009, zejména z porovnání ustanovení upravujících užívání platných v řízení o zrušení s ustanoveními platnými pro námitkové řízení a řízení o neplatnosti z důvodu absolutních překážek udělení ochrany, a dále z obecných zásad upravujících rozložení důkazního břemene.

V této souvislosti je nezbytné teleologické zúžení pravidla 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95⁽²⁾.

- 4) Pokud by Soudní dvůr teleologické zúžení pravidla 40 odst. 5 nařízení č. 2868/95 odmítl, není toto pravidlo použitelné,

protože je v rozporu s ustanoveními a systematikou nařízení č. 207/2009, jakož i s v právním státě obecně platnou zásadou proporcionality.

-
- (¹) Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1).
 - (²) Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberster Gerichtshofs (Rakousko) dne 30. listopadu 2011 — Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer v. Anneliese Kuso

(Věc C-614/11)

(2012/C 80/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshofs

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Niederösterreichische Landes-Landwirtschaftskammer

Žalovaná: Anneliese Kuso

Předběžná otázka

Brání čl. 3 odst. 1 písm. a) a c) směrnice 76/207/EHS⁽¹⁾ ve znění směrnice 2002/73/EHS vnitrostátní právní úpravě, podle které otázku diskriminace na základě pohlaví v souvislosti s ukončením pracovního poměru, ke kterému dochází na základě pracovní smlouvy uzavřené na dobu určitou, jež byla uzavřena před tím, než vstoupila v platnost uvedená směrnice (zde: před přistoupením Rakouské republiky k Evropské unii), výlučně uplynutím času, není nutno přezkoumávat nikoli podle smluvního ustanovení o době určité jakožto „podmínce upravující propouštění“, přijatého před přistoupením [Rakouské republiky k EU], nýbrž pouze v souvislosti se zamítnutím návrhu na prodloužení smlouvy jakožto „podmínky zaměstnání“?

-
- (¹) Směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd 05/01 s. 187) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/73/ES ze dne 23. září 2002

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Braunschweig (Německo) dne 7. prosince 2011 — řízení ve věci pokuty proti společnosti International Jet Management GmbH

(Věc C-628/11)

(2012/C 80/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Braunschweig

Účastnice původního řízení

International Jet Management GmbH

Předběžné otázky

- 1) Použije se zákaz diskriminace stanovený v článku 18 SFEU (bývalém článku 12 Smlouvy o ES), jestliže členský stát (Spolková republika Německo) požaduje od leteckého dopravce, který má provozní licenci vydanou a platnou v jiném členském státě (Rakouská republika) ve smyslu článků 3 a 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství, povolení pro vstup [letadla] pro nepravidelné lety (obchodní lety, které nepatří k pravidelným linkám), které směřují ze třetích zemí na území členského státu?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1 — spočívá porušení článku 18 SFEU (bývalého článku 12 Smlouvy o ES) již v samotném požadavku získat povolení, když povolení pro vstup do leteckého prostoru, jehož získání je možné prosadit prostřednictvím pokuty, je sice požadováno pro lety ze třetích zemí od leteckých dopravců, kteří obdrželi ve zbývajících členských státech licenci k provozování letecké dopravy (provozní licenci), avšak není požadováno od leteckých dopravců s licencí k provozování letecké dopravy ve Spolkové republice Německo?
- 3) Pokud se článek 18 SFEU (bývalý článek 12 Smlouvy o ES) uplatní (otázka 1), ale samotný požadavek povolení nebude posouzen jako diskriminační (otázka 2), může členský stát, aniž by porušil zákaz diskriminace, podmínit pod hrozbou pokuty udělení povolení pro vstup do leteckého prostoru pro lety dotčené společností směřující ze třetích zemí do Spolkové republiky Německo tím, že letecký dopravce členského státu prokáže u orgánu vydávajícího licenci, že letečtí dopravci s licencí k provozování letecké dopravy ve Spolkové republice Německo nejsou schopni tyto lety provozovat (prohlášení o nedostupnosti)?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad — Varna (Bulharsko) dne 15. prosince 2011 — Stroy Trans EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Věc C-642/11)

(2012/C 80/12)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen Sad — Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stroy Trans EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravljenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 203 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že DPH uvedená určitou osobou na faktuře musí být odvedena nezávisle na tom, zda existují důvody pro toto uvedení (nedodání zboží, resp. neposkytnutí služby nebo nezaplacení), jakož i v tom smyslu, že orgány, které přezkoumávají používání zákona o DPH (Zakon za danak varchu dobavenata stojnost), nejsou podle určitého vnitrostátního ustanovení, podle kterého může být faktura opravena pouze jejím vystavitelem, oprávněny provádět opravy daně uvedené touto osobou?
- 2) Jsou zásady daňové neutrality, proporcionality a legitimního očekávání porušovány praxí uplatňovanou správními a soudními orgány, podle které se nepřizná jedné smluvní straně (pořizovateli zboží nebo příjemci služeb uvedeným na faktuře) daňovým výměrem vydaným na základě daňové kontroly nárok na odpočet daně odvedené na vstupu, zatímco u druhé smluvní strany (vystavitele faktury) se — opět daňovým výměrem vydaným na základě daňové kontroly — neprovede oprava uvedené DPH, a to v následujících případech:
 - vystavitel faktury nepředložil v rámci daňové kontroly, která u něj byla provedena, žádné doklady;
 - vystavitel faktury předložil doklady v rámci daňové kontroly, avšak jeho dodavatelé nepředložili žádné důkazy nebo na základě předložených důkazů nelze zjistit, že skutečně došlo k dodání zboží nebo k poskytnutí služeb;

— v rámci daňové kontroly vystavitele faktur nebyly přezkoumány předmětné dodávky zboží v řetězci dodávek?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen Sad — Varna (Bulharsko) dne 15. prosince 2011 — LVK-56 EOOD v. Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Věc C-643/11)

(2012/C 80/13)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen Sad — Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: LVK-56 EOOD

Žalovaný: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Předběžné otázky

- 1) Zahrnuje článek 203 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (¹) všechny případy, ve kterých byla nesprávně naúčtována daň z přidané hodnoty, včetně případů, ve kterých byla vystavena faktura, na níž byla uvedena daň z přidané hodnoty, aniž by došlo k uskutečnění zdanitelného plnění? Pokud bude tato otázka zodpovězena kladně: Vyžadují články 203 a 273 směrnice 2006/112, aby členské státy výslovně upravily, že je nutné odvést daň z přidané hodnoty, která byla uvedena na faktuře a v souvislosti s ní však nebylo uskutečněno žádné zdanitelné plnění, nebo je dostačující provedení obecného pravidla směrnice, podle něhož je daň z přidané hodnoty povinná odvést každá osoba, která uvede tuto daň na faktuře?
- 2) Vyžadují články 73, 179 a 203 směrnice 2006/112 s ohledem na bod 39 odůvodnění směrnice 2006/112 a pro účely zajištění přesnosti odpočtů daně zaplacené na vstupu, aby daňové orgány provedly v případě, že daň z přidané hodnoty byla uvedena na faktuře, aniž by došlo k uskutečnění zdanitelného plnění, opravu daňového základu a naúčtované daně?

3) Mohou zvláštní opatření podle článku 395 směrnice 2006/112 existovat v takové daňové praxi, jako je praxe dotčená v původním řízení, podle níž daňové orgány přezkoumají pro účely kontroly odpočtů daně zaplacené na vstupu pouze provedený odpočet daně, zatímco ohledně daně z uskutečněných plnění mají za to, že je nutné ji bezpodmínečně odvést již proto, že byla uvedena na faktuře? Pro případ, že tato otázka bude zodpovězena kladně: Je podle článku 203 směrnice 2006/112 přípustné — a pokud ano, v jakých případech — aby pro totéž plnění byla vybírána daň z přidané hodnoty poprvé u dodavatele zboží nebo poskytovatele služby, neboť uvedl daň na faktuře, a podruhé u pořizovatele plnění nebo příjemce služby odepráním práva na odpočet daně zaplacené na vstupu?

4) Dochází na základě takové daňové praxe, jako je praxe dotčená v původním řízení — podle níž je pořizovatel zdanitelného plnění nebo příjemci zdanitelné služby odepráno právo na odpočet daně zaplacené na vstupu z důvodu „chybějícího důkazu o uskutečnění plnění“, aniž by byla zohledněna již učiněná konstatování, že dodavatel zboží nebo poskytovatel služby vznikla daňová povinnost a že je povinen odvést daň, přičemž do okamžiku posouzení vzniku nároku na odpočet daně zaplacené na vstupu nebyl dotýcný opravný daňový výměr změněn, resp. neexistoval a nebyl zjištěn žádný důvod k jeho změně zákonem stanoveným způsobem — k porušení zákazu kumulace daně z přidané hodnoty a je tato daňová praxe v rozporu se zásadami právní jistoty, rovného zacházení a daňové neutrality?

5) Je podle článku 167 a čl. 168 písm. a) směrnice 2006/112 přípustné, aby bylo pořizovatel zdanitelného plnění nebo příjemci zdanitelné služby, který splnil všechny podmínky článku 178 směrnice, odepráno právo na odpočet daně zaplacené na vstupu poté, co nebylo pravomocným opravným daňovým výměrem vydaným proti dodavateli zboží nebo poskytovateli služby provedena žádná oprava daně z přidané hodnoty naúčtované za toto plnění, z důvodu „neuskutečnění zdanitelného plnění“, ale byl uznán vznik daňové povinnosti a tato povinnost byla zohledněna při zjišťování výsledku příslušného zdaňovacího období? Má pro zodpovězení této otázky význam okolnost, že dodavatel zboží nebo poskytovatel služby nepředložil v průběhu daňové kontroly žádnou účetní dokumentaci a výsledek tohoto období byl zjištěn pouze na základě údajů uvedených v přiznáních k dani z přidané hodnoty, jakož i údajů uvedených v knihách prodeje a nákupu?

6) V závislosti na zodpovězení výše uvedených otázek: Je třeba článek 167 a čl. 168 písm. a) směrnice 2006/112 vykládat v tom smyslu, že neutralita daně z přidané hodnoty za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, vyžaduje, aby osoba povinná k dani mohla provést odpočet naúčtované daně za uskutečněná plnění?

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 16. prosince 2011 — Land Berlin v. Ellen Mirjam Sapir a další

(Věc C-645/11)

(2012/C 80/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Land Berlin

Žalovaní: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M. Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Předběžné otázky

- 1) Je požadavek vrácení platby provedené bez právního důvodu občanskou věcí ve smyslu čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 44/2001⁽¹⁾ i tehdy, je-li spolkové zemi určitým orgánem uloženo vyplatit část výtěžku z prodeje pozemků na základě kupní smlouvy poškozenému, ale ta mu místo toho omylem poukáže celou částku kupní ceny?
- 2) Existuje potřebné úzké spojení několika žalob podle čl. 6 bodu 1 nařízení (ES) č. 44/2001 i tehdy, odvolávají-li se žalovaní na rozsáhlé nároky na odškodnění, o nichž lze rozhodnout pouze společně?
- 3) Je čl. 6 bod 1 nařízení (ES) č. 44/2001 použitelný i na žalované, kteří nemají bydliště v Evropské unii? Pokud ano, platí to i tehdy, jestliže by rozsudku mohlo být ve státě bydliště žalovaného na základě bilaterální úmluvy odepřeno uznání z důvodu nepřislušnosti?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věc (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil de Barcelona (Španělsko) dne 30. prosince 2011 — Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L. v. Banco Mare Nostrum, S.A.

(Věc C-664/11)

(2012/C 80/15)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Mercantil de Barcelona

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Serveis en Impressio i Retolacio Vargas, S.L.

Žalovaná: Banco Mare Nostrum, S.A.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba případ, kdy úvěrová instituce nabízí klientovi, s nímž dříve uzavřela finanční obchody, úrokový swap k zajištění rizika změny úrokových sazeb u výše uvedených obchodů, považovat za službu investičního poradenství ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice MiFID⁽¹⁾?
- 2) Vede opomenutí provést posouzení vhodnosti stanovené v čl. 19 odst. 4 uvedené směrnice u neprofesionálního investora k absolutní neplatnosti úrokového swapu uzavřeného mezi investorem a poradenskou úvěrovou institucí?
- 3) Pro případ, že by služba poskytnutá popsáním způsobem nebyla považována za investiční poradenství, vede pouhá skutečnost, že k nabytí komplexního finančního nástroje, jakým je úrokový swap, došlo bez posouzení přiměřenosti, stanoveného v čl. 19 odst. 5 směrnice MiFID, a to z důvodů přičitatelných investiční instituci, k absolutní neplatnosti smlouvy o nabytí [tohoto nástroje] uzavřené s toutéž úvěrovou institucí?
- 4) Je podle čl. 19 odst. 9 směrnice MiFID pouhá skutečnost, že úvěrová instituce nabízí komplexní finanční nástroj vázaný na úvěr zajištěný zástavním právem uzavřený s toutéž či s jinou institucí, dostatečným důvodem pro neuplatnění povinností provést posouzení vhodnosti a přiměřenosti, které stanoví uvedený článek 19 a které je investiční instituce povinna provést u neprofesionálního investora?
- 5) Je možnost neuplatnit povinnosti stanovené v článku 19 směrnice MiFID podmíněna tím, aby finanční produkt, na

něžž je vázán nabízený finanční nástroj, podléhal zákonným standardům na ochranu investora obdobným těm, které vyžaduje uvedená směrnice?

přiměřenosti, které stanoví uvedený článek 19 a které je investiční instituce povinna provést u neprofesionálního investora?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 263).

5) Je možnost neuplatnit povinnosti stanovené v článku 19 směrnice MiFID podmíněna tím, aby finanční produkt, na něžž je vázán nabízený finanční nástroj, podléhal zákonným standardům na ochranu investora obdobným těm, které vyžaduje uvedená směrnice?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Mercantil de Barcelona (Španělsko) dne 30. prosince 2011
— Alfonso Carlos Amselem Almor v. NCG Banco, S.A.

(Věc C-665/11)

(2012/C 80/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Mercantil de Barcelona

Účastníci původního řízení

Žalobce: Alfonso Carlos Amselem Almor

Žalovaná: NCG Banco, S. A.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba případ, kdy úvěrová instituce nabízí klientovi, s nímž předtím uzavřela úvěrovou smlouvu zajištěnou zástavním právem, úrokový swap k zajištění rizika změny úrokových sazeb u výše uvedeného obchodu, považovat za službu investičního poradenství ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 4 směrnice MiFID (¹)?
- 2) Vede opomenutí provést posouzení vhodnosti stanovené v čl. 19 odst. 4 uvedené směrnice u neprofesionálního investora k absolutní neplatnosti úrokového swapu uzavřeného mezi investorem a poradenskou úvěrovou institucí?
- 3) Pro případ, že by služba poskytnutá popsáním způsobem nebyla považována za investiční poradenství, vede pouhá skutečnost, že k nabytí komplexního finančního nástroje, jakým je úrokový swap, došlo bez posouzení přiměřenosti, stanoveného v čl. 19 odst. 5 směrnice MiFID, a to z důvodů přičitatelných investiční instituci, k absolutní neplatnosti smlouvy o nabytí [tohoto nástroje] uzavřené s toutéž úvěrovou institucí?
- 4) Je podle čl. 19 odst. 9 směrnice MiFID pouhá skutečnost, že úvěrová instituce nabízí komplexní finanční nástroj vázaný na úvěr zajištěný zástavním právem, dostatečným důvodem pro neuplatnění povinností provést posouzení vhodnosti a

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 263).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Itálie) dne 2. ledna 2012
— Danilo Tola v. Ministero della Difesa

(Věc C-4/12)

(2012/C 80/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Účastníci původního řízení

Žalobce: Danilo Tola

Žalovaný: Ministero della Difesa

V návaznosti na zpětvzetí žádosti o rozhodnutí o předběžnou otázku ze dne 5. ledna 2012, Soudní dvůr usnesením ze dne 18. ledna 2012 vyškrtl věc z rejstříku.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Augstākās tiesas Senāts (Lotyšsko) dne 17. ledna 2012 — Mohamad Zakaria

(Věc C-23/12)

(2012/C 80/18)

Jednací jazyk: lotyština

Předkládající soud

Augstākās tiesas Senāts

Účastník původního řízení

Navrhovatel: Mohamad Zakaria

Předběžné otázky

- 1) Stanoví čl. 13 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽¹⁾ ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), právo osob podat odvolání nejen proti odepření vstupu do země, nýbrž i proti protiprávnímu jednání, k němuž došlo během řízení o přijímání rozhodnutí o povolení ke vstupu?
- 2) Pokud bude odpověď na první otázku kladná, stanoví uvedený právní předpis s přihlédnutím k dvacátému bodu odůvodnění a čl. 6 odst. 1 nařízení č. 562/2006, jakož i k článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, povinnost členského státu zaručit účinný opravný prostředek před soudem?
- 3) Pokud bude odpověď na první otázku kladná a odpověď na druhou otázku záporná, stanoví čl. 13 odst. 3 nařízení č. 562/2006, s přihlédnutím k dvacátému bodu odůvodnění a čl. 6 odst. 1 téhož nařízení, jakož i k článku 47 Listiny základních práv Evropské unie, povinnost členského státu zaručit účinný opravný prostředek před správním orgánem, který by z hlediska institucionálního i funkčního poskytoval stejnou záruku jako soud?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 105, s. 1.

Žaloba podaná dne 31. ledna 2012 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-48/12)

(2012/C 80/19)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: P. Hetsch, S. Petrova a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro správné provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu ⁽¹⁾ nebo každopádně tím, že o nich neinformovala Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 33 odst. 1 této směrnice;
- zavázat Polskou republiku podle čl. 260 odst. 3 SFEU k zaplacení penále z důvodu nesplnění povinnosti informovat o opatřeních přijatých k provedení směrnice 2008/50/ES ve výši 71 521,38 eur za každý den ode dne vyhlášení rozsudku v projednávaném případě;

— uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise vytýká Polské republice nesplnění povinnosti uvedené v čl. 33 odst. 1 směrnice 2008/50/ES.

Směrnice 2008/50/ES je hlavním unijním právním nástrojem týkajícím se znečištění ovzduší a jejím cílem je ochrana lidského zdraví. Směrnice mimo jiné stanovuje standardy hodnocení a měření, jakož i cíle snižování koncentrace látek vypouštěných do ovzduší, které představují pro lidské zdraví nejdůležitější látky. Zavazuje členské státy ke snížení expozice PM_{2,5} na 20 mikrogramů/m³ v roce 2015. Navíc stanovuje cílovou hodnotu pro PM_{2,5} na úrovni 25 mikrogramů/m³, která by měla být dosažena do 1. ledna 2010. Zároveň zavazuje členské státy k dosažení u PM_{2,5} limitní hodnotu 25 mikrogramů/m³ (první stádium) do roku 2015 a limitní hodnotu v druhém stádium 20 mikrogramů/m³ (do roku 2020). Krom toho ukládá směrnice 2008/50/ES členským státům povinnost zpřístupnit veřejnosti informace o kvalitě ovzduší a jiných opatřeních přijatých na jejím základě (článek 26 a násl.).

V souladu s čl. 33 odst. 1 směrnice 2008/50/ES měla Polská republika uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 11. června 2010.

Polská republika neprovedla všechny nezbytné předpisy do polského právního řádu a ani je nevykonala. Vypracování podkladů návrhu zákona o změně zákona o ochraně životního prostředí a některých jiných zákonů ministerstvem životního prostředí nepředstavuje splnění povinnosti stanovené v čl. 33 odst. 1 směrnice 2008/50/ES.

Komise byla polskými orgány informována pouze o částečném provedení čl. 6 odst. 1 a článku 23 směrnice 2008/50/ES přijetím článku 13 a článku 15 zákona ze dne 17. července 2009 o systému řízení emisí skleníkových plynů a jiných látek formou vytvoření systému řízení emisí oxidu siřičitého (SO₂) a oxidů dusíku (NO), jakož i povinnosti vypracování návrhu vnitrostátního plánu snížení emisí.

(¹) Úř. věst. L 152, s. 1

**Kasační opravný prostředek podaný dne 1. února 2012
Kendrion NV proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu)
vydanému dne 16. listopadu 2011 ve věci T-54/06,
Kendrion v. Komise**

(Věc C-50/12 P)

(2012/C 80/20)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Kendrion NV
(zástupci: P. Glazener a T. Ottervanger, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise

**Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační
opravný prostředek**

- částečně nebo úplně zrušit rozsudek v souladu s uplatňovanými důvody kasačního opravného prostředku;
- částečně zrušit rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek;
- zrušit nebo snížit pokutu uloženou účastnici řízení podávající kasační opravný prostředek;
- podpůrně vrátit věc Tribunálu k rozhodnutí v souladu s právním názorem Soudního dvora;
- uložit Komisi náhradu nákladů tohoto řízení jakož i řízení před Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

- 1) V rámci **prvního důvodu kasačního opravného prostředku** je vytýkáno, že Tribunál nesprávně vyložil unijní právo a rozporně a nedostatečně odůvodnil svůj rozsudek, když rozhodl, že Komise dostatečně právně podložila, proč uložila společnosti Kendrion vyšší pokutu než společnosti Fardem.
- 2) V rámci **druhého důvodu kasačního opravného prostředku** je uplatňováno, že Tribunál se při posuzování otázky, zda mohla Komise předpokládat, že společnost Kendrion je solidárním dlužníkem pokuty uložené její dřívější dceřiné společnosti Fardem, dopustil nesprávného právního posouzení, a že se Tribunál dopustil nesprávného posouzení a tudíž procesní chyby při konkrétním hodnocení důkazů. Ve svém rozsudku Tribunál nesprávně rozdělil důkazní břemeno, zjevně nezohlednil skutečnosti a zjevně nesprávně hodnotil důkazy. Krom toho nedostatečně odůvodnil své závěry a nezabýval se dostatečně argumentací společnosti Kendrion.
- 3) V rámci **třetího důvodu kasačního opravného prostředku** vytýká společnost Kendrion právní posouzení v napadeném rozsudku, v němž se Tribunál zabývá druhým, čtvrtým a pátým žalobním důvodem společnosti Kendrion a v jehož rámci tyto žalobní důvody zamítl. Tribunál vycházel z nesprávného výkladu unijního práva když předpokládal, že mateřské společnosti Kendrion, která se nepodílela na porušení práva, lze uložit vlastní pokutu, převyšující pokutu uloženou dceřiné společnosti Fardem, která se dopustila porušení práva. Tribunál krom toho porušil zásadu rovného zacházení a rozporně a nedostatečně odůvodnil své stanovisko.
- 4) V rámci **čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku** uplatňuje společnost Kendrion, že Tribunál nesprávně zamítl jako „írelevantní“ její argument, že řízení před Tribunálem trvalo nepřiměřeně dlouho. Zdá se tak, že Tribunál zastává názor, že není příslušný k rozhodování o nesrovnalostech v řízení, které u něj probíhá. I za předpokladu, že je správné, že Tribunál sám není oprávněn snížit pokutu z důvodu nepřiměřené doby trvání svého vlastního řízení, může každopádně o tomto bodě, který je zásadní z hlediska právní jistoty, rozhodnout Soudní dvůr, který je oprávněn vyvodit z něho i nezbytné důsledky.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — El du Pont de Nemours a další v. Komise(Věc T-76/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Rozhodnutí, jímž se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen — Rozdělení trhu — Přičitatelnost protiprávního jednání — Společný podnik — Pokyny o metodě stanovování pokut — Polehčující okolnosti — Spolupráce“)

(2012/C 80/21)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: El du Pont de Nemours and Company (Wilmington, Delaware, Spojené státy); DuPont Performance Elastomers LLC (Wilmington); a DuPont Performance Elastomers SA (Grand-Saconnex, Švýcarsko) (zástupci: J. Boyce a A. Lyle-Smythe, solicitors)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně X. Lewis a V. Bottka, poté V. Bottka a V. Di Bucci, a nakonec V. Bottka, S. Noë a A. Biolan, zmocněnci)

Předmět věci

Zprvce návrh na zrušení článků 1 a 2 rozhodnutí Komise C(2007) 5910 final ze dne 5. prosince 2007, v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.629 — Chloroprenový kaučuk), ve znění rozhodnutí Komise C(2008) 2974 final ze dne 23. června 2008 v rozsahu, v němž se týká El du Pont de Nemours and Company a zadruhé návrh na snížení pokuty uložené solidárně žalobkyním tímto rozhodnutím.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnostem El du Pont de Nemours and Company, DuPont Performance Elastomers LLC a DuPont Performance Elastomers SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 116, 9.5.2008.**Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Dow Chemical v. Komise**(Věc T-77/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Rozhodnutí, kterým se určuje, že došlo k porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen — Rozdělení trhu — Přičitatelnost protiprávního chování — Společný podnik — Pokyny o metodě stanovování pokut — Polehčující okolnosti — Spolupráce“)

(2012/C 80/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: The Dow Chemical Company (Midland, Michigan, Spojené státy) (zástupci: D. Schroeder a T. Graf, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně X. Lewis a V. Bottka, poté V. Bottka a V. Di Bucci, a nakonec V. Bottka, P. Van Nuffel a L. Malferrari, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise C(2007) 5910 final ze dne 5. prosince 2007, v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.629 — Chloroprenový kaučuk), ve znění rozhodnutí Komise C(2008) 2974 final ze dne 23. června 2008 v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a podpůrně návrh na snížení pokuty uložené žalobkyni tímto rozhodnutím.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Dow Chemical Company se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 116, 9.5.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals v. Komise

(Věc T-83/08) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprénovým kaučukem — Rozhodnutí, jímž se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Stanovení cen — Rozdělení trhu — Důkaz účasti na kartelové dohodě — Důkaz distancování se od kartelové dohody — Doba trvání protiprávního jednání — Právo na obhajobu — Přístup ke spisu — Pokyny o metodě stanovování pokut — Zákaz zpětné účinnosti — Legitimní očekávání — Zásada proporcionality — Polehčující okolnosti“)

(2012/C 80/23)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha (Tokio, Japonsko); a Denka Chemicals GmbH (Düsseldorf, Německo) (zástupci: původně G. van Gerven, T. Franchoo a D. Fessenko, poté T. Franchoo, B. Bär-Bouyssièrè a A. de Beaugrenier, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Noë a V. Bottka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2007) 5910 v konečném znění ze dne 5. prosince 2007, v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.629 — Chloroprénový kaučuk) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně a podpůrně návrh na snížení pokuty uložené tímto rozhodnutím solidárně žalobkyním.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Denki Kagaku Kogyo Kabushiki Kaisha a Denka Chemicals GmbH se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 26.4.2008.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — skytron energy v. OHIM (arraybox)

(Věc T-321/09) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Přihláška slovní ochranné známky Společenství arraybox — Absolutní důvod pro zamítnutí — Popisný charakter — Nedostatek rozlišovací způsobilosti — Článek 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2012/C 80/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: skytron energy GmbH & Co. KG (Berlín, Německo) (zástupci: H.J. Omsels a C. Danziger, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: S. Schäffner, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 4.června 2009 (věc R 1680/2008-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení arraybox jako ochranné známky Společenství.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti skytron energy GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 267, 7.11.2009.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Řecko v. Komise

(Věc T-469/09) ⁽¹⁾

(„EZOZF — Záruční sekce — Výdaje vyloučené z financování Společenství — Odvětví zpracování rajčat a skladování rýže — Klíčová kontrola — Integrovaný administrativní a kontrolní systém pro některé režimy podpor Společenství — Zásada proporcionality“)

(2012/C 80/25)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Řecká republika (zástupci: I. K. Chalkias a S. Papaioannou, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: P. Rossi a A. Markoulli, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2009/721/ES ze dne 24. září 2009, kterým se vylučují z financování Společenství některé výdaje uskutečněné členskými státy ze záruční sekce Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF), Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 257, s. 28).

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Řecké republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 24, 30.1.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2012 — Hartmann-Lamboy v. OHIM — Diptyque (DYNIQUE)(Věc T-305/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství DYNIQUE — Starší slovní ochranná známka Společenství DIPTYQUE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2012/C 80/26)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marlies Hartmann-Lamboy (Westerburg, Německo) (zástupce: R. Loos, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: původně A. Pohlmann, poté G. Schneider, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM: Diptyque SAS (Paříž, Francie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 7. května 2010 (věc R 1217/2009-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Diptyque SAS a Marlies Hartmann-Lamboy.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Marlies Hartmann-Lamboy se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 23.10.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Goutier v. OHIM — Euro Data (ARANTAX)(Věc T-387/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ARANTAX — Starší národní slovní ochranná známka ANTAX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Skutečné užívání starší ochranné známky — Článek 42 odst. 2 a 3 nařízení č. 207/2009“)

(2012/C 80/27)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Klaus Goutier (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: E. Happe, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: B. Schmidt, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst (Saarbrücken, Německo) (zástupce: D. Wagner, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 1. července 2010 (věc R 126/2009-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Euro Data GmbH & Co. KG, Datenverarbeitungsdienst a Klaussem Goutierem.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Klaus Goutierovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 301, 6.11.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2012 — Dosenbach-Ochsner v. OHIM — Sisma (Vyobrazení slonů v obdélníku)(Věc T-424/10) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Řízení o prohlášení neplatnosti — Obrazová ochranná známka Společenství znázorňující slony v obdélníku — Starší mezinárodní a národní obrazové ochranné známky znázorňující slona a starší národní slovní ochranná známka elefanten — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 — Rozlišovací způsobilost starších ochranných známek“)

(2012/C 80/28)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport (Dietikon, Švýcarsko) (zástupce: O. Rauscher, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Mannucci, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sisma SpA (Mantova, Itálie) (zástupce: F. Caricato, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. července 2010 (věc R 1638/2008-4), týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport a Sisma SpA.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 15. července 2010 (věc R 1638/2008-4) se zrušuje.
- 2) OHIM ponese vlastní náklady řízení a ukládá se mu náhrada nákladů vynaložených společnostmi Dosenbach-Ochsner AG Schuhe und Sport.
- 3) Společnost Sisma SpA ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 317, 20.11.2010.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012 — Almunia Textil v. OHIM — FIBA-Europe (EuroBasket)

(Věc T-596/10) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství EuroBasket — Starší obrazová ochranná známka Společenství Basket — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2012/C 80/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Španělsko) (zástupce: J. E. Astiz Suárez, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: R. Manea, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: FIBA-Europe eV (Mnichov, Německo) (zástupce: T. Hogg Holub, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 6. října 2010 (věc R 280/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi Almunia Textil, SA, a FIBA-Europe eV.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Almunia Textil, SA, ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a FIBA-Europe eV, a to včetně nezbytných nákladů, které FIBA-Europe eV vynaložila v souvislosti s řízením před odvolacím senátem.

(¹) Úř. věst. C 80, 12.3.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 7. února 2012 — Run2Day Franchise v. OHIM — Runners Point (Run2)

(Věc T-64/11) (¹)

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Společenství Run2 — Starší slovní a obrazová ochranná známka Společenství RUN2DAY — Starší obrazová ochranná známka Beneluxu RUN2DATE — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Podobnost označení — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2012/C 80/30)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Run2Day Franchise BV (Utrecht, Nizozemsko) (zástupce: H. Koenraad, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: A. Pohlmann, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Runners Point Warenhandels GmbH (Recklinghausen, Německo) (zástupce: H. Prange, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 11. listopadu 2010 (věc R 349/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Run2Day Franchise BV a Runners Point Warenhandels GmbH

Výrok

- 1) Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 11. prosince 2010 (věc R 349/2010-1) se zrušuje.
- 2) OHIM a společnost Runners Point Warenhandels GmbH ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Run2Day Franchise BV.

(¹) Úř. věst. C 89, 19.3.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 20. ledna 2012 — Groupe Partouche v. Komise

(Věc T-315/10) (¹)

(„Žaloba na neplatnost — Spojování podniků — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné se společným trhem — Článek 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Tribunálu — Nepřípustnost“)

(2012/C 80/31)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Groupe Partouche (Paříž, Francie) (zástupce: J. J. Sebag, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek a N. von Lingen, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: La française des jeux (Boulogne-Billancourt, Francie) a Groupe Lucien Barrière (Paříž, Francie) (zástupci: D. Théophile a P. Mèle, advokáti)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2010) 3333 ze dne 21. května 2010 prohlašujícího spojení podniků, jehož cílem je získání společné kontroly společností Française des Jeux a Groupe Lucien Barrière nad společností Newco, za slučitelné se společným trhem a Dohodou o evropském hospodářském prostoru (EHP) (věc COMP/M.5786 — Française des Jeux/Groupe Lucien Barrière/JV)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Groupe Partuche ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, společností La française des jeux a společností Groupe Lucien Barrière.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.10.2010.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 23. ledna 2012 — Henkel a Henkel France v. Komise

(Věc T-607/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Hospodářská soutěž — Rozhodnutí Komise, jímž bylo zamítnuto poskytnutí dokumentů vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž — Návrh na nařízení předběžných opatření — Neexistence právního zájmu na podání žaloby — Nedodržení formálních náležitostí — Neexistence prozatímní povahy požadovaných opatření — Nepřípustnost“)

(2012/C 80/32)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Henkel AG & Co. KGaA (Düsseldorf, Německo); a Henkel France (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupci: R. Polley, T. Kuhn, F. Brunet a É. Paroche, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: N. Khan a P. J. O. Van Nuffel, zmocněnci)

Předmět věci

Žádost o prozatímní opatření ohledně rozhodnutí Komise ze dne 30. září 2011 (věc COMP/39.579 — domácí čisticí prostředky — a věc 09/007 F), kterým byla zamítnuta žádost francouzského orgánu pro hospodářskou soutěž, aby mu bylo

— v rámci věci 09/007 F týkající se odvětví detergentů ve Francii — poskytnuto několik dokumentů předložených ve věci COMP/39.579.

Výrok

- 1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. ledna 2012 — Euris Consult v. Parlament

(Věc T-637/11 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení — Překladačské služby do maltštiny — Odmítnutí nabídky podané účastníkem nabídkového řízení — Způsoby sdělení — Návrh na odklad vykonatelnosti — Ztráta příležitosti — Neexistence vážné a nenapravitelné újmy — Nedostatek naléhavosti“)

(2012/C 80/33)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Euris Consult Ltd (Floriana, Malta) (zástupce: F. Moyse, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: L. Darie a F. Poilvache, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 18. října 2011 přijatého v rámci nabídkového řízení (MT/2011/EU), týkajícího se poskytování překladačských služeb do maltštiny (Úř. věst. S 56-090372), jímž byla odmítnuta nabídka žalobkyně

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 30. prosince 2011 — TV2/Danmark v. Komise

(Věc T-674/11)

(2012/C 80/34)

Jednací jazyk: dánština

Účastnice řízení

Žalobkyně: TV2/Danmark A/S (Odense, Dánsko) (zástupce: O. G. Koktvedgaard)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

- Hlavní návrh: zrušení rozhodnutí Komise ze dne 20. dubna 2011 o opatřeních učiněných Dánskem ve prospěch TV2/Danmark (C 2/2003) v rozsahu, v němž konstatuje, že zkoumaná opatření představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU (body odůvodnění 101 a 153 a první odstavec závěru rozhodnutí).
- Podpůrný návrh: zrušení rozhodnutí Komise ze dne 20. dubna 2011 o opatřeních učiněných Dánskem ve prospěch TV2/Danmark (C 2/2003) v rozsahu, v němž konstatuje, že:
 - zkoumaná opatření představují novou podporu, která měla být z tohoto důvodu oznámena (bod odůvodnění 154 a první odstavec závěru rozhodnutí);
 - koncesionářské poplatky, které byly v letech 1997-2002 převedeny na regiony přes společnost TV2, představují státní podporu ve prospěch TV2 (bod odůvodnění 194 rozhodnutí); a
 - příjmy z reklamy, které byly v letech 1995 a 1996 a v době zrušení fondu TV2 v roce 1997 převedeny z fondu TV2 na TV2, představují státní podporu ve prospěch TV2 (body odůvodnění 90, 92, 193 a 195 s tabulkou 1).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je v rozporu s čl. 107 odst. 1 SFEU, článkem 14 SFEU a Amsterodamským protokolem. Žalobkyně tvrdí, že:

- jí nebyla poskytnuta státní podpora, jelikož zkoumaná opatření nezvýhodňovala společnost TV2/Danmark ve smyslu článku 107 SFEU, ale představovala pouze kompenzaci za veřejné služby poskytované společností TV2/Danmark. Žalobkyně tvrdí, že Komise nepoužila podmínky rozsudku ve věci *Altmark* podle jejich zamýšleného smyslu a účelu a měla nesprávně za to, že druhá a čtvrtá podmínka rozsudku ve věci *Altmark* nebyly splněny.
- údajná podpora ve prospěch TV2/Danmark ve formě koncesionářských poplatků a osvobození od daně z příjmů právnických osob nebyla novou podporou ve smyslu nařízení č. 659/1999 ⁽¹⁾, jelikož k těmto opatřením došlo před přistoupením Dánska k EU;
- koncesionářské poplatky, které byly v letech 1997 až 2002 převedeny na regiony přes společnost TV2/Danmark, nemohly být kvalifikovány jako státní podpora ve prospěch společnosti TV2/Danmark, jelikož společnost TV2/Danmark nebyla skutečným příjemcem těchto finančních prostředků; a

- finanční prostředky, které byly převedeny z TV2 Reklame A/S přes fond TV2 na společnost TV2/Danmark a které byly získány z prodeje reklamy, nepředstavovaly státní podporu, jelikož se jednalo o platbu ve prospěch TV2/Danmark za vysílání reklamy na vysílací síti TV2/Danmark.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 2. ledna 2012 — Francie v. Komise**(Věc T-1/12)**

(2012/C 80/35)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard, G. de Bergues a J. Gstalter, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v plném rozsahu;

- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí K(2011) 7808 v konečném znění ze dne 24. října 2011, kterým Komise prohlásila za neslučitelné s vnitřním trhem podpory na restrukturalizaci zamýšlené francouzskými orgány ve prospěch SeaFrance SA ve formě zvýšení základního kapitálu a půjček poskytnutých ze strany SNCF ve prospěch SeaFrance.

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává čtyř žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z nerespektování pojmu státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU, jelikož Komise měla za to, že obezřetnost obou zamýšlených půjček od SNCF měla být posouzena společně s podporou na záchranu a restrukturalizaci. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části, které se zakládají:

- jednak na skutečnosti, že Komise nesprávně vyložila rozsudek Tribunálu ze dne 15. září 1998, BP Chemicals v. Komise (T-11/95, Recueil, s. II-3235), a

- jednak podpůrně na skutečnosti, že Komise uvedený rozsudek Tribunálu neprávě použila.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z nerespektování pojmu státní podpory ve smyslu článku 107 SFEU, jelikož Komise měla nadto za to, že francouzské orgány neprokázaly, že obě zamýšlené půjčky od SNCF — posuzovány jednotlivě — byly poskytnuty za tržních podmínek. Tento žalobní důvod se dělí na dvě části, které se zakládají:
- jednak na skutečnosti, že Komise nesprávně vyloučila použití sdělení Komise ze dne 19. ledna 2008 o revizi metody stanovování referenčních a diskontních sazeb ⁽¹⁾ ve vztahu k oběma dotčeným půjčkám, a
- jednak na skutečnosti, že měla Komise nesprávně za to, že aby byla výše úroku z dotčených půjček v souladu s tržními podmínkami, musela by se pohybovat ve výši okolo 14 %.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, jelikož Komise měla za to, že podpora na restrukturalizaci je neslučitelná s čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU vykládaným ve světle pokynů pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 345 SFEU, který stanoví, že se Smlouvy nijak nedotýkají úpravy vlastnictví uplatňované v členských státech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 14, s. 6.

Žaloba podaná dne 9. ledna 2012 — Interbev v. Komise

(Věc T-18/12)

(2012/C 80/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) (Paříž, Francie) (zástupci: P. Morrier a A. Bouviala, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise K(2011) 4923 v konečném znění ze dne 13. července 2011 o státní podpoře SA.14.974 (C 46/2003) — Francie — týkající se příspěvků ve prospěch INTERBEV, dosud nezveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*, v rozsahu, v němž jím byla jako státní podpora kvalifikována jednak jednání INTERBEV mezi lety 1996 a 2004 v oblasti reklamy, propagace, technické asistence a výzkumu a vývoje, a jednak takto byly kvalifikovány rozšířené dobrovolné příspěvky sloužící k financování těchto jednání, přičemž státní prostředky byly nedílnou součástí výše uvedených opatření státní podpory;
- podpůrně, zrušil rozhodnutí Evropské komise K(2011) 4923 v konečném znění ze dne 13. července 2011 o státní podpoře SA.14.974 (C 46/2003) — Francie — týkající se příspěvků ve prospěch INTERBEV, dosud nezveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie*, v rozsahu, v němž jsou tímto rozhodnutím vnitrostátní soudy vyzvány, aby přikročily k vymáhání navrácení rozšířených dobrovolných příspěvků (napadené rozhodnutí, body 201 a 202);
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobce dovolává čtyř žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí z hlediska článku 296 SFEU a zejména podmínek týkajících se i) selektivního hospodářského zvýhodnění ve prospěch provozovatelů v odvětví chovu dobytka a ovcí, ii) přičitatelnosti jednání žalobce státu, iii) narušení hospodářské soutěže a ovlivnění obchodu mezi členskými státy, a iv) vztahu závazného určení mezi jednáními žalobce a rozšířenými dobrovolnými příspěvky, rovněž zvanými „povinné dobrovolné příspěvky“, vybíranými mezi lety 1996 a 2004.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 107 odst. 1 SFEU v rozsahu, v němž jednání žalobce mezi lety 1996 a 2004:
- nejsou přičitatelná státu a rozšířené dobrovolné příspěvky, z nichž byla tato jednání financována, nejsou státními prostředky a nejsou nijak přičitatelné Francouzskému státu;
- nepředstavují hospodářské zvýhodnění jednoho nebo několika příjemců;
- nenarušují hospodářskou soutěž a neovlivňují obchod mezi členskými státy, a to ani potenciálně.

3) Třetí, podpůrný žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení existence vztahu závazného určení mezi rozšířenými dobrovolnými příspěvky a jednáními žalobce.

4) Čtvrtý, navýsost podpůrný žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení důsledků, které měl vnitrostátní soud vyvodit z neoznámení rozšířených dobrovolných příspěvků. Komise v bodě 202 napadeného rozhodnutí vyzývá vnitrostátní soudy, aby nařídily navrácení rozšířených dobrovolných příspěvků a rozhodly o neplatnosti podpor, a dotyčné osoby vyzývá, aby se obrátily na vnitrostátní soud, přestože vnitrostátní soud není povinen nařídít navrácení podpor a rozšířených dobrovolných příspěvků z důvodu nepřiměřenosti a neproveditelnosti takového navrácení.

Žaloba podaná dne 16. ledna 2012 — Fomanu v. OHIM (Qualität hat Zukunft)

(Věc T-22/12)

(2012/C 80/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Fomanu AG (Neustadt a.d. Waldnaab, Německo) (zástupce: T. Raible, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 27. října 2011 ve věci R 1518/2011-1;

— uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu náklady odvolacího řízení a náklady tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Qualität hat Zukunft“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16 a 40

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož dotčená ochranná známka Společenství má rozlišovací způsobilost.

Žaloba podaná dne 20. ledna 2012 — PT Musim Mas v. Rada

(Věc T-26/12)

(2012/C 80/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) (Medan, Indonésie) (zástupce: D. Luff, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— Zrušil články 1 a 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1138/2011 ze dne 8. listopadu 2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (Úř. věst. L 293, s. 1) (dále jen „napadené nařízení“) v rozsahu, v němž se vztahují na žalobkyni;

— nařídil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že

— Tribunál má pravomoc přezkoumat články 1 a 2 napadeného nařízení a jejich soulad s nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“) a obecnými zásadami unijního práva.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že

— Rada porušila čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, jelikož:

a) se dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností a zneužila své pravomoci tím, že odmítla uznat, že žalobkyně a její prodejní pobočky v Singapuru tvoří „jedinou hospodářskou entitu“. Komise během svého šetření vědomě nepřihlédla ke skutečnostem předloženým žalobkyní, které se týkaly propojených společností;

b) Rada právně dostačujícím způsobem neprokázala, že podmínky čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení byly splněny. Rada rovněž zneužila své pravomoci a dopustila se zjevně nesprávného posouzení tím, že použila čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, přičemž vycházela z nesprávných a nesprávně vyložených skutečností, aby prokázala, že podmínky čl. 2 odst. 10 písm. i) byly splněny. Rada nepřihlédla ke skutečnostem, které žalobkyně předložila Komisi. Komise přitom tyto skutečnosti ověřila a během celého šetření je nevyvrátila.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že

— Rada porušila čl. 2 odst. 10 první pododstavec základního nařízení, jelikož:

a) neprovedla spravedlivé srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou. Neprokázala dostatečným způsobem rozdíly u činitelů ovlivňujících ceny a srovnatelnost cen. V rozporu s existující judikaturou neprokázala, že v případě neprovedení úpravy zaplacené provize, existuje asymetrie mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou. Rada nepřihlédla k informacím a důkazům, které žalobkyně uvedla v dotazníku a během jejich kontrolních návštěv, i když tyto informace a důkazy prokazují, že ICOF S se rovněž zabývá domácím prodejem. Rada dále dostatečným způsobem neuvedla důvody, proč tyto informace a důkazy nezohlednila. Rada se tímto dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností a zneužití pravomoci. Rada dále nedostatečně odůvodnila potřebu úpravy a tato úprava je vůči žalobkyni diskriminační.

b) Rada se nevyvarovala zdvojení při odpočtu zisků z vývozní ceny. Rada nejdříve odečetla hypotetickou marži ve výši 5 % ze zisku ICOF E, když použila čl. 2 odst. 9 základního nařízení, a poté hypotetickou marži ve výši 5 % ze zisku ICOF S, a tímto odečetla neodpovídající celkovou hypotetickou marži ve výši 10 % z prodejní operace v rámci jedné skupiny. To je samozřejmě v rozporu se skutkovými okolnostmi a praxí pro tento typ obchodních operací. Komise jako vyšetřovací orgán by to měla vědět. Rada se tudíž dopustila zjevně nesprávného posouzení skutkových okolností týkajících se zisků v rámci skupiny a chybně, diskriminačně a nesmyslně použila čl. 2 odst. 10 základního nařízení.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že

— Rada při posouzení situace žalobkyně porušila zásadu řádné správy. Nepřihlédla totiž k informacím, důkazům a argumentům poskytnutých Komisi během šetření a namísto toho vycházela z formálních faktur, zaplacených provizí a smluv vytržených z kontextu, aby uměle navýšila dumpingovou marži žalobkyně. Komise i Rada měly při přijímání svých závěrů věnovat případu větší pozornost a provést jeho řádnou analýzu.

5) Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že

— napadené nařízení bylo přijato v rozporu se zásadou rovnosti a zásadou zákazu diskriminace. Rada tím, že upravila vývozní cenu žalobkyně, vytvořila asymetrii mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou, jelikož vycházela pouze z korporační a daňové struktury žalobkyně. Žalobkyně byla z tohoto důvodu poškozena dvojnásob odpočtem hypotetické ziskové marže. Obě situace jsou vůči žalobkyni diskriminační ve srovnání s ostatními prověřovanými společnostmi, jelikož tyto společnosti mají stejné náklady, které nebyly předmětem úpravy.

(¹) Úř. věst. L 343, s. 51; oprava Úř. věst. L 7, s. 22

Žaloba podaná dne 17. ledna 2012 — Bauer v. OHIM — BenQ Materials (Daxon)

(Věc T-29/12)

(2012/C 80/39)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Erika Bauer (Schaufling, Německo) (zástupkyně: A. Merz, advokátka)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Tchaj-wan)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 9. listopadu 2011 ve věci R 2191/2010-2 v plném rozsahu;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: BenQ Materials Corp.

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „Daxon“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 5 a 10.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „DALTON“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 5, 18, 25, 35, 41 a 44.

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí námitek.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, neboť existuje nebezpečí záměny mezi kolidujícími ochrannými známkami.

Žaloba podaná dne 23. ledna 2012 — Piotrowski v. OHIM (MEDIGYM)

(Věc T-33/12)

(2012/C 80/40)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Elke Piotrowski (Viernheim, Německo) (zástupce: J. Albrecht, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. listopadu 2011 ve věci R 734/2011-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „MEDIGYM“ pro výrobky zařazené do třídy 10.

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení článku 75 nařízení č. 207/2009, neboť rozhodnutí odvolacího senátu bylo založeno na důvodech, ke kterým se žalobkyně nemohla vyjádřit, jakož i porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 207/2009, neboť dotčené ochranné známce Společenství byla odepřena ochrana podle čl. 154 odst. 3 a čl. 37 odst. 1 nařízení č. 207/2009, i když ochranná známka není vyloučena ani podle čl. 7 odst. 1 písm. b) ani podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 25. ledna 2012 — Herbacin cosmetic v. OHIM — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE)

(Věc T-34/12)

(2012/C 80/41)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Herbacin cosmetic GmbH (Wutha-Farnroda, Německo) (zástupce: J. Eberhardt, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Laboratoire Garnier et Cie (Paříž, Francie)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 22. listopadu 2011 ve věci R 2255/2010-1;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Laboratoire Garnier et Cie.

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „HERBA SHINE“ pro výrobky zařazené do třídy 3.

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: žalobkyně.

Namítaná ochranná známka nebo označení: národní ochranná známka a ochranná známka Společenství a mezinárodní zápis „HERBACIN“ pro výrobky zařazené do třídy 3.

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námítce.

Rozhodnutí odvolacího senátu: vyhovění odvolání.

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 42 odst. 2 první věty nařízení č. 207/2009 tím, že v době prvostupňového rozhodnutí o námítce už přihlašovatelka nepředložila žádný účinný požadavek ohledně dokumentů o používání; porušení čl. 15 odst. 1 druhé věty písm. b) nařízení č. 207/2009 tím, že odvolací senát žalovaného nesprávně nezohlednil podstatné vývozní obraty uskutečněné pod namítanou ochrannou známkou „HERBACIN“; jakož i porušení čl. 15 odst. 1 první věty nařízení č. 207/2009 tím, že byly nesprávně hodnoceny předložené důkazy týkající se odběratelů v rámci Společenství.

Žaloba podaná dne 20. ledna 2012 — Athens Resort Casino v. Komise**(Věc T-36/12)**

(2012/C 80/42)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Athens Resort Casino AE Symmetochon (Marrousi, Řecko) (zástupci: N. Niejahr, Q. Azau, F. Spyropoulos, I. Dryllerakis a K. Spyropoulos, advokáti, a F. Carlin, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhové žádání

- zrušení rozhodnutí Komise 2011/716/EU ze dne 24. května 2011 o státní podpoře C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09), kterou Řecko poskytlo některým řeckým kasinům (Úř. věst. L 285, 1.11.2011, s. 25) (dále jen „napadené rozhodnutí“); nebo
- alternativně, zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobkyni; nebo
- rovněž alternativně, zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jím nařizuje povinnost získat dotčené částky od žalobkyně zpět; a
- určit, že žalovaná ponese vlastní náklady řízení, a uložit žalované náhradu nákladů vynaložených v tomto řízení žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby se žalobkyně dovolává tří žalobních důvodů.

1) V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že

- žalovaná porušila čl. 107 odst. 1 SFEU tím, že rozhodla, že sporná opatření představují opatření podpory, jelikož
 - a) shledala, že bylo žalobkyni poskytnuto hospodářské zvýhodnění ve formě „daňové diskriminace“ ve výši 7,20 eur u každé vstupenky;
 - b) shledala, že dané opatření zahrnovalo poskytnutí státních prostředků;
 - c) měla za to, že dané opatření bylo selektivní ve prospěch žalobkyně;
 - d) dospěla k závěru, že dané opatření narušuje hospodářskou soutěž a má vliv na obchod mezi členskými státy.

2) V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že

- žalovaná porušila článek 296 SFEU tím, že neuvedla náležité odůvodnění, které by žalobkyni umožnilo porozumět důvodům, na jejichž základě Komise shledala, že žalobkyni bylo poskytnuto selektivní zvýhodnění, že takové zvýhodnění zahrnovalo poskytnutí státních prostředků, a že může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy, a které by umožnilo Tribunálu tyto důvody přezkoumat.

3) V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že

- by Tribunál v případě, že by shledal, že byla žalobkyni poskytnuta neslučitelná podpora, měl zrušit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jím nařizuje povinnost získat dotčené částky od žalobkyně zpět, jelikož by taková povinnost byla v rozporu:
 - a) s čl. 14 odst. 1 první větou nařízení č. 659/1999⁽¹⁾, podle níž se vymáhání musí týkat podpory poskytnuté příjemci, jelikož žalovaná v napadeném rozhodnutí správně nevyčísila výši podpory, kterou mohla žalobkyně obdržet;
 - b) s čl. 14 odst. 1 první větou nařízení č. 659/1999, jelikož vymáhání v tomto případě je v rozporu s obecnými zásadami unijního práva, totiž zásadou legitimního očekávání, zásadou právní jistoty a zásadou proporcionality.

⁽¹⁾ Nařízení Rady č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (nyní článku 108 SFEU) (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339).

Žaloba podaná dne 30. ledna 2012 — Hamcho a Hamcho International v. Rada**(Věc T-43/12)**

(2012/C 80/43)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Mohamad Hamcho (Damašek, Sýrie) a Hamcho International (Damašek) (zástupce: M. Ponsard, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhové žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

- projednal tuto žalobu ve zrychleném řízení;

— v rozsahu, v němž se týkají žalobce, zrušil:

— rozhodnutí 2011/273/SZBP, v aktuálně platném znění, včetně všech rozhodnutí uvedených v kapitole 17 žaloby;

— nařízení 442/2011, v aktuálně platném znění, včetně všech nařízení uvedených v kapitole 18 žaloby;

— rozhodnutí 2011/782/SZBP, v aktuálně platném znění, zejména prováděcí rozhodnutí 2012/37/SZBP, podle kapitoly 19 žaloby;

— nařízení 36/2012, ve znění pozdějších předpisů, zejména prováděcího nařízení 55/2012, podle kapitoly 20 žaloby.

— zrušil rozhodnutí Rady obsažené v jejím sdělení určeném žalobcům ze dne 21. prosince 2011 v rozsahu, v němž potvrzuje jejich zápis na sporné seznamy;

— uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňují žalobci dva žalobní důvody, které jsou v hlavních bodech totožné nebo podobné s žalobními důvody uplatňovanými v rámci věci T-653/11, Jaber v. Rada.

Usnesení Tribunálu ze dne 6. února 2012 — Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia v. Komise

(Věc T-337/09) ⁽¹⁾

(2012/C 80/44)

Jednací jazyk: španělština

Předseda osmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 256, 24.10.2009.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. ledna 2012 — Ghost Brand v. OHIM — Procter & Gamble International Operations (GHOST)

(Věc T-298/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/45)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda šestého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. ledna 2012 — Otto v. OHIM — Nalsani (TOTTO)

(Věc T-300/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/46)

Jednací jazyk: španělština

Předseda pátého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 18. ledna 2012 — Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise

(Věc T-362/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/47)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda druhého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 26. ledna 2012 — Symfilios v. FRA

(Věc T-397/11) ⁽¹⁾

(2012/C 80/48)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

<u>Oznámení č.</u>	<u>Obsah (pokračování)</u>	<u>Strana</u>
2012/C 80/33	Věc T-637/11 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 25. ledna 2012 — Euris Consult v. Parlament („Řízení o předběžných opatřeních — Veřejné zakázky na služby — Nabídkové řízení — Překladačské služby do maltštiny — Odmítnutí nabídky podané účastníkem nabídkového řízení — Způsoby sdělení — Návrh na odklad vykonatelnosti — Ztráta příležitosti — Neexistence vážné a nenapravitelné újmy — Nedostatek naléhavosti“) 19	19
2012/C 80/34	Věc T-674/11: Žaloba podaná dne 30. prosince 2011 — TV2/Danmark v. Komise 19	19
2012/C 80/35	Věc T-1/12: Žaloba podaná dne 2. ledna 2012 — Francie v. Komise 20	20
2012/C 80/36	Věc T-18/12: Žaloba podaná dne 9. ledna 2012 — Interbev v. Komise 21	21
2012/C 80/37	Věc T-22/12: Žaloba podaná dne 16. ledna 2012 — Fomanu v. OHIM (Qualität hat Zukunft) 22	22
2012/C 80/38	Věc T-26/12: Žaloba podaná dne 20. ledna 2012 — PT Musim Mas v. Rada 22	22
2012/C 80/39	Věc T-29/12: Žaloba podaná dne 17. ledna 2012 — Bauer v. OHIM — BenQ Materials (Daxon) ... 23	23
2012/C 80/40	Věc T-33/12: Žaloba podaná dne 23. ledna 2012 — Piotrowski v. OHIM (MEDIGYM) 24	24
2012/C 80/41	Věc T-34/12: Žaloba podaná dne 25. ledna 2012 — Herbacin cosmetic v. OHIM — Laboratoire Garnier (HERBA SHINE) 24	24
2012/C 80/42	Věc T-36/12: Žaloba podaná dne 20. ledna 2012 — Athens Resort Casino v. Komise 25	25
2012/C 80/43	Věc T-43/12: Žaloba podaná dne 30. ledna 2012 — Hamcho a Hamcho International v. Rada 25	25
2012/C 80/44	Věc T-337/09: Usnesení Tribunálu ze dne 6. února 2012 — Colegio Oficial de Farmacéuticos de Valencia v. Komise 26	26
2012/C 80/45	Věc T-298/11: Usnesení Tribunálu ze dne 18. ledna 2012 — Ghost Brand v. OHIM — Procter & Gamble International Operations (GHOST) 26	26
2012/C 80/46	Věc T-300/11: Usnesení Tribunálu ze dne 18. ledna 2012 — Otto v. OHIM — Nalsani (TOTTO) 26	26
2012/C 80/47	Věc T-362/11: Usnesení Tribunálu ze dne 18. ledna 2012 — Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise 26	26
2012/C 80/48	Věc T-397/11: Usnesení Tribunálu ze dne 26. ledna 2012 — Symfilios v. FRA 26	26

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2012 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 310 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	840 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsávat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS